

משנה - ביצה

פרק ה - משנה ה

הגחלת כרגלי הבועלים, ושלֵהבת בכל מקום. גחלת של הקדש מועלין בה, ושלֵהבת לא נהנין ולא מועלין. המוציא גחלת לרשות הרבים, חייב. ושלֵהבת, פטור. בור {כא} של יחיד, כרגלי היחיד. ושל אנשי אותה העיר, כרגלי אנשי אותה העיר. ושל עולי בבל, כרגלי הממלא:

פרק ה - משנה ו

מי שהיו פרותיו בעיר אחרת, וערבו בני אותה העיר להביא אצלו מפרותיו, לא יביאו לו. ואם ערב הוא, פרותיו כמוהו:

פרק ה - משנה ז

מי שזמן אצלו אורחים, לא יוליכו בידם מנות, אלא אם כן {כד} זכה להם מנותיהם מערב יום טוב. אין משקין {כה} ושוחטין את המדבריות, אבל משקין ושוחטין את הביתות. אלו הן ביתות, הלנות בעיר {כו}. מדבריות, הלנות באפר {כז}:

פרק א - משנה א

ארבעה ראשי שנים הם. באחד בניסן ראש השנה למלכים ולרגלים. באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה. רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים, באחד בתשרי {ז}. באחד בתשרי ראש השנה לשנים {ח} ולשמטין וליובלות, לנטיעה ולירקות. באחד בשבט {ט}, ראש השנה לאילן, כדברי בית שמאי. בית הלל אומרים, בחמשה עשר בו: